

РЕШЕНИЕ

Номер 1473

12.10.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

11-ти търговски

На 05.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

Секретар: Елеонора Т. Михайлова

като разгледа докладваното от Тодор Тодоров Въззивно търговско дело № 20201001002161 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и следв. от ГПК.

С решение № 569/15.05.2020г., постановено по т.д.№ 1961/2019г. по описа на СГС са отхвърлени предявените от МБАЛ „Света Петка“АД ЕИК 105515902 срещу медицински център „Кардиа Ко“ООД обективно кумулативно съединени искиове, с правна квалификация чл. 55, ал.1, предл. 2 ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД за връщане на сумата от 115 545,20 лв. като дадена на неосъществено основание-сключен под отлагателно условие договор от 30.03.2016г., заедно със сумата от 33 790.88лв.-обезщетение за забава върху главницата за периода от 30.09.2016г.-25.09.2019г.

Постановеното решение се обжалва от ищеца в производството- МБАЛ „Света Петка“АД.

Въз въззивната жалба се навеждат оплаквания, че решението е неправилно и необосновано. Твърди се, че сключеният договор от 30.03.2016г. не е произвел действие, поради ненастъпило договорено условие, след което клаузите на договора ще възпроизведат действие между страните, а междувременно срокът на договора бил изтекъл.

Договорът между страните щял да породи правно действие, когато всяка една от страните се регистрира като лечебно заведение, като всяка трябва да предприеме действия в тази посока. Излагат се и други оплаквания.

Жалбоподателят моли първоинстанционното решени да бъде отменено изцяло, а

предявените искове да бъдат уважени. Претендират се разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на въззивната жалба от ответника – МЦ “Кардиа Ко“ ООД, с който се изразява становище за нейната неоснователност. Претендират се разноси.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася по валидността на съдебното решение, както и по допустимостта на същото в обжалваната част, а по правилността му – съобразно пороците, изтъкнати в жалбата.

При служебна преценка на обжалвания съдебен акт съдът приема, че не страда от пороци, засягащи валидността и допустимостта. Същото е правилно, като на основание чл. 272 ГПК настоящият въззивен състав изцяло препраща към мотивите на първоинстанционното решение.

Производството пред първоинстанционният съд е образувано по искова молба предявена от МБАЛ “Света Петка“ АД срещу МЦ „Кардиа Ко“ ООД, с предмет обективно, кумулативно съединени искове за връщане на сумата от 115 545,20 лв. дадена като неосъществено основание, заедно със сумата 33 790,88 лв. – обезщетение за забава върху главницата за периода 30.09.2016г.-25.09.2019г. след допуснато изменение на акцесорния иск.

В исковата молба се твърди, че ищецът е сключил на 30.03.2016г. с ответника договор № 40 с предмет предоставяне на медицински услуги-„кардиология“ и „инвазивна кардиология“, изразяващи се в осигуряване на квалифициран медицински персонал за осъществяване на лечението на постъпилите при възложителя пациенти, съобразно изискванията на НРД и заложените изисквания по клинични пътеки.

Срещу предоставените услуги, 35% от приходите на дейността следвало да се разпределят и контролират от изпълнителя, като с анекс № 1 към договора страните се съгласили 35% от приходите от дейността да се превеждат на изпълнителя, след приспадане на щатното трудово възнаграждение на персонала, назначен в сектор инвазивна кардиология. Така за периода 30.09.2016г.-20.12.2016г. възложителят заплатил на изпълнителя за предоставени медицински услуги по 4 издадени фактури възнаграждение в размер на 115 545,20 лв.

Договорът между страните бил сключен по реда на чл.95 ЗЛЗ, затова страните по същия следвало да бъдат лечебни заведения, а ответното дружество нямало такова качество, съответно не предприело и стъпки за придобиването му. Договорът бил сключен под отлагателно условие двете страни да се регистрират като лечебни заведения. Това условие не настъпило и договорът изобщо не произвел действие, което означавало, че заплатеното по договора възнаграждение било дадено на неосъществено основание и следвало да се върне, заедно със съответното обезщетение за забава.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът е оспорил предявените искове, като е изтъкнал, че предметът на договора бил осигуряване на медицински специалисти, които да встъпят в трудово правоотношение с ищеца и предмета е изпълнен. Договорът не предвиждал отлагателно условие, а влизал в сила от датата на сключването му-30.03.2016г., включително за изпълнение на възложеното му не се налагало ответникът да е регистриран като лечебно заведение. За изпълнение на задълженията в месечен план страните подписвали протокол, въз основа на който била издавана фактура. С подписването на всеки протокол възложителят приемал изпълнението на възложеното, като никъде не възразил за липсата на регистрация на ответника като лечебно заведение, като сумите по процесните фактури били получени на правно основание-изпълнение на възложена с търговски договор и не подлежали на връщане.

Постъпила е и допълнителна искова молба, в която ищецът твърди, че предметът на договора бил предоставяне на медицински услуги чрез квалифицирани специалисти, а не осигуряването на последните. Действието на договора било отложено до регистрацията на ответника като лечебно заведение, каквато не е извършена през 2016г. Ищецът е изменил петитума на предявения акцесорен иск чрез неговото увеличаване до сума в размер на 33790.88лв., а изменението е допуснато с определение от 27.12.2019г.

Ответника е подал отговор и на допълнителната искова молба, като поддържа, че изпълнението на договора било престоирано и за същото било получено възнаграждение, което не подлежало на връщане.

При тези данни настоящият състав намира следното:

Между страните не се спори, че на 30.03.2016г. е сключен между тях договор № 40 по реда на чл. 95 ЗЛЗ, споредо който МБАЛ“Света Петка“АД- гр. Видин възлага на ответното дружество - МЦ „Кардиа Ко“ООД - изпълнител, да осигурява на възложителя предоставянето на медицински услуги по медицински специалности кардиология“ и „инвазивна кардиология“ за лечение на пациенти, постъпили при възложителя, чрез квалифицирани медицински специалисти за изпълнението на всички медицински, диагностични и терапевтични процедури съгласно НРД, решенията на УС на НЗОК и заложените изисквания в алгоритмите на посочените клинични пътеки.

Съгласно чл.9 от Договора страните са се договорили 35% от дейността по инвазивна кардиология, заплащани от НЗОК и/или пациенти да се контролира и разпределя от изпълнителя/ответник/ в настоящото производство.

На 13.09.2016г. с Анекс № 1/л.10/ чл. 9 от договора е изменен-„страните се договарят 35% от приходите от дейността по инвазивна кардиология, заплащани от НЗОК и/или пациенти, да се превежда по сметка на изпълнителя, след приспадане на щатното трудово възнаграждение на медицинския персонал, назначен в сектор инвазивна кардиология, като изменението е влязло в сила от 01.08.2016г.

На база договора и анекса към него ищецът е заплатил на ответника, въз основа на 4 издадени фактури сума в общ размер на 115545,20 лв., като при получаване на сумите ответникът не бил регистриран като лечебно заведение.

По делото са представени следните двустранно подписани протоколи за определяне на дължимото на изпълнителя възнаграждение :

- протокол №2 за м.август 2016г. към фактура №18/30.09.2016г.
- протокол № 3 за м.септември 2016г. към фактура № 20/20.10.2016г.
- протокол № 4 за м.октомври 2016г. към фактура № 23/21.11.2016г.
- протокол № 5 за м.ноември 2016г. към фактура № 25/20.12.2016г.

Въз основа на тези протоколи са издадени и четири броя фактури, по които са извършени плащанията на дължимите суми.

По същество представените протоколи обективират и установяват изпълнението на ответника за осигуряване на необходимите медицински специалисти. При подписването на протоколите ищецът не е направил каквото и да било възражение за липса на регистрация на ответника като лечебно заведение, а е приел и платил сумите за съответните месеци.

Съгласно параграф 2 от преходните, допълнителните и заключителните разпоредби от договора изпълнението на задълженията и реализирането на правата на страните по договора започва от датата, на която двете страни и всяка поотделно са получили необходимите разрешения и регистрации по ЗЛЗ, за изпълнението на дейностите, посочени в договора, в съответствие с действащите нормативни актове и добрата медицинска практика. За целите на настоящия договор за начална дата на започване на изпълнението на задължението се приема по-далечната дата на полученото разрешение и/или регистрация.

Настоящият състав счита, че страните са били обвързани от валидно облигационно правоотношение, възникнало на базата на процесния договор. Същият е влязъл в сила от датата на подписването му-30.03.2016 г. В договора няма изрично посочено условие, че при несбъждане на условието от параграф 2, същият няма да породи правни последици.

Независимо, че за периода м.август 2016г.-м. ноември 2016г. ответникът не е имал необходимите разрешения и не е бил регистриран като лечебно заведение, е изпълнил възложеното с процесния договор, а изпълнението е било прието и заплатено от ищеца, следователно плащането е извършвано при реално осъществена престация.

Съгласно чл. 266, ал.1, изр.1 ЗЗД възнаграждение се дължи за извършена и приета

работа. Възложителят е длъжен да приеме изпълнената съгласно договора работа, като при приемането ѝ има възможност да направи всички възражения за неправилно изпълнение или такива свързани със заплащането ѝ.

Когато протоколът е подписан от възложителя, същият обективира извънсъдебно признание за изпълнение на описаните в протокола дейности и съответствието им с възложеното по процесния договор.

Следователно налице е валидно сключен между страните договор №40/30.03.2016г., същият и влязъл в сила на 30.03.2016г., подписани са двустранно месечните протоколи, с които се отчитат извършените медицински услуги от осигурените от ответника медицински специалисти и се определя съответното възнаграждение, както за медицинските специалисти, така и за ответника. Полученото от ответника възнаграждение не е недължимо платено. Условието в параграф 2 от договора не се отнася до неговото изпълнение.

Въззивната жалба на ищеца се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение потвърдено.

При този изход на спора, въззивникът дължи направените от въззиваемата страна разноси пред Софийския апелативен съд.

Процесуалният представител на „Кардиа Ко“ ООД, адвокат Н. Г. от САК претендира разноси в размер на 4520 лева за възнаграждение, съобразно представен списък на разноските по чл.80 от ГПК. Предвид направеното възражение от процесуалният представител на МБАЛ „Света Петка“ АД, адвокат К. Г. за прекомерност, съдът констатира, че претендираното възнаграждение за осъществено процесуално представителство и изготвен отговор на въззивната жалба, с оглед на фактическата и правна сложност не е прекомерно, както и на предвиденото по НАРЕДБА № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът приема, че на „Кардиа Ко“ ООД следва да се присъдят разноси за производството пред САС в размер на 4520 лева. Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №569/15.05.2020г., постановено по т.д. №1961/2019 г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-16 състав.

ОСЪЖДА МБАЛ „Света Петка“ АД ЕИК 105515902, да заплати на „Кардиа Ко“ ООД ЕИК202938200, на основание чл. 78 от ГПК сумата 4520 лева, представляваща разноси за водене на делото

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд на

Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____